

Титанії

Зеров Микола Костянтинович

Щасливий, хто не знає пізніх літ,
Хто тішиться прозовими рядками,
Де "Книга Рут" і "Пісня над піснями",
І дотепу гризький, колючий дріт.

Біда, хто тратить сон і апетит,
Кому життя — немов бурлацькі лями,
На кого скрізь чигають вовчі ями
І жалить сумніву дрібний москіт.

Та рання юнь сміється, — не холоне...
Що ж обіцяєш ти їй, сива скроне?
Фальшиву мудрість? Безперечний нуд?

Чи ті обіцянки такі урочі, —
І вік не вийти з чарів і облуд
Тітаніям "Іванової ночі"?

12.04.1932

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/tytanii